

عنوان مقاله:

بررسی بازتاب اصل سلسله مراتب در شهرهای ایرانی- اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهره ترابی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان

پگاه عموهاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

خلاصه مقاله:

طراحی شهری ایرانی- اسلامی، به نوعی بازتاب کاربرد کلیه اصول ساختاری موجود در طبیعت می باشد. کل های موجود در طبیعت از تعاملات کل های کوچکتر با مقیاس های مختلف در سلسله مراتبی که تا ساختار ماده پیش م یروود، شکل گرفت هاند. بنابراین در این مقاله به سلسله مراتب به عنوان یکی از مهم ترین اصول موجود در عرفان اسلامی و مورد استفاده در شهرسازی ایرانی- اسلامی پرداخته می شود. این اصل یکی از مهم ترین قوانین لازم برای دستیابی به انسجام شهری می باشد. در شهرهای گذشته ما سلسله مراتب به صورت پیوسته در کلیه مقیاس ها از استخوان بندی شهر تا ترکیبات معماری مورد توجه بوده است؛ لیکن مرور تجربیات شهری معاصر نشان می دهد که لفظ سلسله مراتب به صورت صوری و غالباً موردی و موضعی مطرح بوده است نه اینکه مفهوم جامع آن (شامل موارد و مراتب لازمه و توجه به کلیت کالبد فضاهای شهری و معانی آن ها) مورد توجه قرار گیرد. در حقیقت چیدمان های شطرنجی و شبکه ای بسیاری از طرح های شهری امروز تنها خیال انسجام شهری را با خود به همراه دارند؛ زیرا که در طر حهایی که امروزه با اهداف مختلف برای شهرها ارائه می شوند، مقیاس های میانی و فضاهای اشتراکی به عنوان دو عنصر ایجاد کننده سلسله مراتب و متعاقباً انسجام شهری مورد فراموشی قرار گرفته اند. در این مقاله ابتدا به تشریح مفهوم عام این اصل و همچنین مفاهیم عرفانی آن در عرفان اسلامی و ایرانی پرداخته شده است، سپس ابعاد مختلف اصل سلسله مراتب در محیط های مصنوع به کمک مصادیق تصویری شهرهای ایرانی- اسلامی مورد توجه قرار م یگیرد و در پایان با بررسی موارد فوق در نمونه موردی محدوده پیرامون بازار تهران، رهنمودهایی به منظور به کارگیری این اصل در طراحی شهری امروز ارائه خواهد شد

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، شهر ایرانی- اسلامی، اصل سلسله مراتب، مقیاس های میانی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544949>

